

BUITENGEWONE
SINTERKLAASVERHALEN

Leesvoorbeeld

Benieuwd naar meer boeken van Marijke Umans?

Neem zeker eens een kijkje op www.marijkeumans.be. Alle info over de theater- en muziekvoorstellingen van Marijke vind je op www.roodvonk.be.

© 2021, Marijke Umans, Flor Aguilar en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Omslagontwerp en vormgeving: Studio Pelckmans Uitgevers
Illustraties: Flor Aguilar (floraguilar.com)

D/2021/0055/200
ISBN 978 94 6401 522 5
NUR 227

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

MARIJKE UMANS
met illustraties van
FLOR AGUILAR

BUITENGEWONE SINTERKLAAS VERHALEN

P E L C K M A N S

Leesexemplaar

Inhoud

•7•

Boven water

•29•

Sinterklaas is sexy

•49•

Op twee plekken tegelijkertijd

•69•

De mooiste verslaving

•89•

Dierenklaas

BOVEN WATER

Verdwenen

‘**W**aar in ’s hemelsnaam is Sinterklaas? We moeten de laatste voorbereidingen treffen voor ons vertrek! Hij kan toch niet weg zijn?’

Piet Regel, of simpelweg Lila Boot, vraagt zich dat af. Ze heeft het hele Sinthuis al uitgekamd. Nergens te vinden.

‘Bij zijn paard al eens gekeken?’ oppert Piet Artistiq. ‘Als hij zich niet al te best voelt...’

‘Niet al te best? Niet al te best? Waar heb je het over?’ vraagt Lila Boot.

Lila is sinds enkele maanden aangesteld als Piet Regel de Boot. Iedereen noemt haar Lila Boot. Pietje Precies doet precies waar ze goed in is, maar én de boot én het huis, dat was een beetje van het goede te veel. Nu regelt zij alles aan wal en Lila Boot alles in de boot. Normaal zijn ze goed op de hoogte van alles en iedereen. Dit keer is het anders.

‘Goh’, zegt Gust. Hij kijkt naar Miro, dat is de naam van Piet Artistiq, en naar Piet Penseel en krabt achter zijn oor.

‘Wat staan jullie nu zo geheimzinnig te doen?’ vraagt Lila. ‘Zeg nu gewoon wat er aan de hand is. Is er iets aan de hand? Ja? Wat is er dan

precies aan de hand? En waar is Pietje Precies en waarom weet ik van niets?’

Normaal bewaart Lila Boot altijd erg lang haar geduld. Dat moet wel als je graag op water werkt. Maar Sinterklaas die onvindbaar is, geeft stress, veel stress!

Gust, Piet Penseel en Miro kijken elkaar aan. Gust doet een stapje naar voren en toont Piet Regel een doos. Een doos met bijzondere post. Post van Sinterklaas zelf.

Lila Boot neemt een paar brieven tussen haar vingers en begint te lezen: ‘Gezocht en gauw, een nieuwe Sint, cool, niet flauw.’

‘Wie, oh wie, ja wie zal het zijn? Wie volgt mij op voor alle kinderen groot en klein?’

‘Ik zoek, ik zoek, wat jij niet ziet, een nieuwe Sint als vriend voor elk kind en voor de beste hulppiet! Ik wil vinden wat ik zoek, één iemand met een hart van peperkoek, handen van goud, één iemand van wie elk kind houdt.’

•8•

Ze graait in de doos en haalt nog gelijkaardige brieven tevoorschijn naast wat brieven met kribbel-krabbels. Lila Boot toont de brieven aan het clubje dat er duidelijk meer van weet.

‘En wat, als ik vragen mag, heeft dít te betekenen?’

Ze gooit de brieven dramatisch in de lucht en ze dwarrelen één voor één op de grond. ‘Waarom weet ik hier niets van? En waar is Pietje Precies? Zit die mee in het mysterie?’

Lila spuwt haar woorden uit haar mond. Ze is razend, zoveel is zeker. ‘In minder dan een maand moeten we de boot op! Hoelang is dit bezig? Wat is hij van plan?’

De drie staren naar de grond.

‘En kan er iemand mij vertellen waar Max is?’ blaast Lila.

Als Max, de hulppiet, niet weet waar Sinterklaas is, weet niemand het.

‘Euhm, ja. Max is euhm...’

‘Heeft iemand de speculaaskruiden gezien?’ Piet Kok stuift in paniek

naar buiten en komt er even tussen. ‘Deksels! Zonder kruiden kan ik mijn baksels niet afmaken!’

Dan pas ziet hij de pieten buiten staan en proeft hij de sfeer. ‘Wat gebeurt er hier? Ook iets kwijt misschien?’ vraagt hij lachend.

‘Ja’, zegt Lila, ‘Sinterklaas zélf!’

‘Haha, wat een grap!’ lacht Piet Kok. Lila’s gezicht is intussen zo rood als een verse tomaat. Ze kan er niet om lachen.

‘Kom kom,’ zegt Piet Kok sussend, ‘kruiden kan je kwijtspelen, maar een man van 1,86 meter met een grote wiebelsnor is al een pak lastiger... Zo ver zal hij vast niet zijn. Weet je waar Max is?’

Er wordt gepraat. Over Sinterklaas die de laatste weken telkens bij het woord ‘boot’, ‘tocht’ of ‘vertrek’ plots heel dringend de kleinste ruimte opzoekt. Over Piet Aai die al meer dan een maand beenmassages geeft, zonder resultaat, omdat de Sint zo veel last heeft van zware benen. Over Sinterklaas die durft uit te spreken dat hij een opvolger zoekt.

‘Een op-vol-ger!’ Lila kauwt het woord in haar mond om de wansmaak te proeven.

Intussen is Pietje Precies wél gevonden.

‘Een opvolger?’ zegt ze. ‘Daar heeft Sinterklaas nog nooit eerder een woord over gerept.’

‘Dus jij weet ook van niets?’ vraagt Lila.

‘Onbegrijpelijk’, antwoordt Pietje Precies. ‘Nee, ik zit deze dagen meer in het pakjeshuis dan elders. Het is me volledig ontgaan...’

Ze schudt haar hoofd. ‘Sinterklaas heeft nooit laten merken dat hij het niet meer leuk vindt of iets anders wilt... Wat is er toch met hem aan de hand? Er bestaat geen opvolger voor Sinterklaas, dat weet hij beter dan eender wie. Sinterklaas is on-ver-vang-baar!’

Het gesprekje helpt. Lila komt haar kleine inzinking te boven en schiet weer in actie.

‘Goed, Pietje Precies, zorg jij maar verder voor de pakjes, dan is dat tenminste toch al in orde. Piet Penseel, jij checkt of de paarden op stal staan. Miro, jij checkt of er geen wagen uit de schuur ontbreekt. Kokkie, zoek jij maar naar je kruiden, wij trekken onze plan. En Gust, werk de brieven van de kinderen af. We gaan gewoon door met de laatste voorbereidingen. Sinterklaas zal wel een eindje om zijn en Max helpt hem vast zijn bevinging te boven te komen, maar zijn verjaardag wordt gevierd. Net als anders!’

‘Opvolger, opvolger...’ mompelt Lila Boot. ‘Wat een dwaas idee!’

Blauw topje

Het is kouder dan koud. Kouder dan normaal voor deze tijd van het jaar. Kouder dan anders in de hoofdstad van de Sint. Dat je kon schaatsen, was te verwachten. Dat werd al weken aangekondigd. Overal. Zelfs in het nieuws. Moeilijk om te weerstaan, vond Sinterklaas. Voor één keer was het goed, vond Max. Maar dan wel op de aangelegde baan, niet zomaar als een wildebras in de natuur!

‘Zodat ik mee in het koude water kan, zeker, wanneer jij daar hangt te bengelen als je erdoor zakt! Geen denken aan!’ had Max lachend gezegd. ‘Bovendien mogen we niet te veel risico’s nemen. Heen, terug en de boot op!’

In Spanje kan je maar zelden schaatsen. Wanneer het dus kan, wil iedereen meegenieten. Zelfs Sinterklaas. Mensen komen van heinde en ver met kunstschaatsen, ijshockeyschaatsen, kinderschaatsen en andere glijijzers onder hun voeten. Dus dan moet de Sint oppassen. Sinterklaas staat immers graag in de spotlight, maar wel maar één keer per jaar.

•11•

De hoofdstad zoekt hij normaal niet op. Hij zou wel eens herkend kunnen worden door toeristen die op bezoek komen. Of echte Sinterklaasspotters. Ze bestaan! Ze reizen elk jaar speciaal naar Spanje om de Sint te ontmaskeren. Zo verschijnen er allerlei foto’s van mogelijke Sinterklazen in de sintspottermagazines. De echte zat er tot nu toe nooit tussen, en zo wil Sinterklaas het houden ook. Een beetje anonimiteit misstaat niet tijdens het jaar. Hij wil in alle rust kunnen trainen voor de kinderen die op zijn schoot willen tijdens de Sintmaand, veel gekker moet het niet worden.

Voor de gelegenheid trekt Sinterklaas een Siberische muts aan en een meterslange sjaal. Bijna al zijn haar is bedekt. Als camouflage kan het tellen.

‘Ach wat,’ lacht Max, ‘de mensen herkennen vooral je mijter van ver, en je mantel, je staf... en aangezien die al een heel poosje onder het stof

liggen, zullen ze je vast niet opmerken als Sinterklaas. Eerder als een gekke man met een kanjer van een snor en baard. Een man die ook eens wil genieten van de sport.'

Sinterklaas en Max lachen hartelijk.

'Of ja,' lacht Max nog, 'aan je lach. Die pik je er van ver uit! Dus Sinterklaas, strijk de plooiën glad. Tijd om serieus te zijn', lacht Max.

Max en Sinterklaas. Beste kameraadjes.

Plots heeft Sinterklaas geen zere benen meer. Opvallend genoeg moet hij ook niet om de haverklap naar het toilet. Max lacht, maar beseft wel dat hij verantwoordelijk moet blijven. Hij neemt een risico. Om Sinterklaas een plezier te doen, mag dat wel eens. Bovendien hoopt Max dat de Sint zo zijn idee om een opvolger te zoeken weer een beetje vergeet. Max mag er niet aan denken... een andere Sint? Dat bestaat niet! Waar haalt hij het?

'Wie het eerste aan de overkant is', haalt Sinterklaas Max speels uit zijn gedachten.

•12•

En zoef! Weg is hij. Als een hazewind ervandoor. Het lijkt wel of het Sinterklaas zijn tweede voeten zijn, die schaatsen. Zo vlot en snel. Max kan hem amper bijhouden. Ze schaatsen in rondjes en over en weer. Ze schaatsen en schaatsen. Bliksemsnel.

De kou snijdt langs alle blote plekjes vel. Gelukkig zijn dat er niet veel. Met zijn dikke wanten, lange onderbroek en wollen sokken voelt Sinterklaas de kou amper. Er hangen ijspegels aan zijn snor. Het is geen gezicht, maar echt voelen doet hij het niet.

Sinterklaas geniet. Van top tot teen.

Ook Max haalt zijn hart op. Dat zouden ze elk jaar moeten doen, denkt Max.

En BAF! Net op het moment dat hij weer in gedachten verzonken is, botsen twee kinderen knal tegen hem aan. Hij valt pardoes op zijn kont. Zijn benen vliegen omhoog. Gevaarlijk, die scherpe ijzers in de lucht.

Meteen komt de halve schaatsbaan rond hem staan.

‘Gaaf het? Max? Max!’ Sinterklaas neemt Max bij zijn arm en helpt hem recht. En zoef! Nog geen tel later ligt ook Sinterklaas pardoos op de schaatsbaan. Met zijn volle gewicht op Max. Hij steekt zijn handen omhoog. ‘Stooooop! Niet over mijn vingers schaatsen!’ roept hij naar de mensen rondom zich.

‘O Sinterklaas! Ga van me af! Aauwauw!’ roept Max. Hij begint te lachen. ‘Weet je wel hoeveel je weegt? Heeelp!’

Daar liggen ze. Sinterklaas en Max. Max en Sinterklaas. Als twee maatjes midden op de schaatsbaan.

‘Wie wou er zo graag gaan schaatsen? Dat is toch niet meer voor onze leeftijd’, zegt Sinterklaas. ‘Wat een idee.’ Ze schateren het uit.

‘Hey!’ roept een jongen. ‘Jij bent Sinterklaas! Ik herken je aan je snor! Ik zie het, écht waar! Jij bracht mij vorig jaar een konijn in mijn schoen! Mama, mamaaaaa!!! Kom kijken, Sinterklaas ligt hier op de grond...’

‘Nee, nee, jongen, dat is een vergissing. Ik lijk vast een beetje op de Sint, maar euhm, kijk, haha, nee hoor, ik ben gewoon Jozef.’

Sinterklaas klautert overeind en klopt het ijs van zijn kleren. ‘Ik woon wat verderop en wilde wat schaatsen. Meer niet. Sinterklaas heeft vast wat anders te doen rond deze tijd.’

Hij knipoogt naar de jongen.

‘Maar liefje toch, je hebt te veel fantasie’, komt zijn mama er intussen bij. ‘Kom, we gaan. Dan kan je meteen je brief afmaken voor Sinterklaas, nu je het zegt. Kom.’

‘Sinterklaas!’ Max klinkt plots heel erg serieus.

Sinterklaas port in zijn zij. ‘Jozef!’ bijt hij Max toe.

De jongen schaatst weg, maar hij houdt het duo goed in de gaten. Hij vertrouwt het niet.

‘Euh, juist ja, Jozef, heb jij geen kou aan je gezicht?’

‘Ik? Nee, waarom? Ik heb een heerlijke muts en lange sjaal. Niets koude aan...’

‘Maar Sinterklaas, euh Jozef, wat dan ook! Het topje van je neus is helemaal blauw!’ roept Max plots in paniek. Max trekt razendsnel zijn want uit en wrijft zo hard hij kan over het topje van de neus van de Sint.

‘Haal hulp!’ roept Max. ‘Sta niet te staren. Ik ben geen Piet, en dat is Sinterklaas niet, en mocht het Sinterklaas zijn, dan was hij nu niet aan het werk. Hij is een man met een bijna zwart stukje neus! Mensen, alsjeblief! ACTIE! Geef ons wat ruimte en haal hulp in plaats van te staren.’

De mensen hebben hem gehoord. Sommigen gaan een eindje verderop staan, anderen nemen hun telefoon en bellen. Nog anderen maken foto’s. Het lijkt wel een circus.

‘Voel je niks?’ vraagt Max.

‘Ik, euh, ik voel een kneuzing aan mijn zitbotten, een blauwe plek op mijn scheenbeen, nat en koud aan mijn dijen, ik voel me jong en gekneusd, ik voel me opgeladen en sportief. Nuttig en vrolijk. Ik voel handen die mijn neus bijna breken, maar verder voel ik helemaal niks. Max, maak je geen zorgen. Het komt vast goed. Laat ons naar de auto gaan. Misschien kunnen we ons daar wat warmen.’

Sinterklaas en Max schuifelen naar de kant van de ijsbaan, ruilen hun schaatsen voor schoenen en lopen samen richting de auto.

‘Sinterklaas! Sinterklaas!’ Uit reflex reageert Sinterklaas op de roep van dit kind.

‘Kijk, een neuswarmer voor jou. De touwtjes zijn lang genoeg, Sinterklaas, hij is van wol. Van onze eigen schapen. Het zal je neus heel snel terug mooi kleuren!’

Het kind lacht en reikt de neuswarmer aan.

‘Lief, lief kind. Dit kan ik niet weigeren.’ Sinterklaas steekt zijn armen uit en knuffelt het meisje. ‘Tot snel.’

Een neuswarmer. Wat een idee. Hij zet het puntje van de warmer op